

L'ULTIM MIRACLE DE LA MOMIA

Les despulles, sempre incorruptes, de Sant Narcís Gloriós que no han deixat perdre mai cap ocasió quan s'els ha presentat de fer un miracle, com ho fou el famós de les mosques que aferrades a les anques dels cavalls de l'exèrcit francès posaren aquest en una situació de franca desbandada, castigant així de la manera més vergonyant l'impietat d'aquella gent descreguda; com ho fou també el no menys famós miracle del pou on les despulles venerades i sempre incorruptes del Sant Bisbe, s'havien prudentment amagat després d'haver estat irreverentment arrossegades per tots els carrers i places de Girona per la impia soldadesca fran-

avantpassats havien sentit a dir que algú havia vist. No. Un miracle fresc, d'avui mateix, que tothom pot comprovar, per més que calen els ulls de la fe per a donar-se'n compte. Aquells que no saben com es fan els miracles no hi entendran absolutament res. En el miracle que transcrivim hi entra cotó, però amb cotó sol no n'hi ha prou, fa falta llana, molta llana per a fer possible un miracle.

Tothom coneix els fets que relata una acta notarial publicada dissabte a **Combat**. Aquesta acta no ho diu tot però. És una acta terrenal i no pot transcriure coses miraculoses.

Ho farem nosaltres: Reunida

aparatós *tinglado* tant santament teatral el miracle s'ha complert: Aquell Santíssim cos tant incorrupte, que tothom ho sabia, s'ha transformat per obra i gràcia de no sé quina mena d'esperit'sant, en un pilot de fustam i cotó hidròfil (d'aquell que si cau al pou no es mulla) barrejats amb alguns ossos que no degueren tenir temps de fugir, però que segurament volien guillar perquè no ni ha cap que sigui al seu lloc, llevat del cap com un capità de vaixell que naufraga ha quedat en el seu lloc de comanament, si bé és veritat, ben desproveït de la barra que se la varen endur (i això no és cap miracle) els que el custodiaren amb una fidelitat exemplar... mentre no hi va haver cap perill.

Ja podríem acabar aquí però per a nosaltres el veritable miracle i que demostra fins a on pot arribar la paciència que tenen les santes despulles, incorruptes fins i tot quan més que momificades, ja són *fustificades*, consisteixen en què aquells braços de fusta articulats, no s'hagin alçat descrivint les cor-

bes impressionants i les contraccions significatives d'aquell gest magestuosament eloqüent amb el qual el poble sincer i franc expressaria la seva, veritablement santa indignació, contra tanta falsetat, embusteria, farsa i poca vergonya, contra la colla indecent de ganduls, brètols i paràsits coaligats, que li han tingut alçada durant tants segles la camisa i li han xuclat aquella suor que un Déu (que devia ésser comunista) va dir, segons ells, que tenia de servir per a guanyar-se cadascú el seu pa, com la terra, és del qui treballa...

ser comunista) va dir, segons ells, que tenia de servir per a guanyar-se cadascú el seu pa, com la terra, és del qui treballa...

Ço que no ho han fet els braços de fusta del sant incorrupte ho han fet els del proletariat que són de ferro: A tota la xurma de vividors va l'absolució efectiva i definitiva del mascle gest magestuós del Poble, Amén.

cesa que traïdorament va aprofitar un dia que les despulles sempre incorruptes del Sant baró no havien engegat les mosques, per no estar d'humor el Sant, romaguent les dites santes despulles sempre incorruptes en el pou esmentat fins que unes mans pietoses les en varen treure sense que, oh, miracle! ni el cos sempre incorrupte ni les vestidures que el cobrien haguessin estat mullades. Doncs bé, el cos sempre incorrupte de Sant Narcís gloriós no s'ha deixat escapar l'ocasió de fer el seu últim miracle amb tots els ets i uts, i no un d'aquells miracles de la vora del foc que les nostres àvies ens explicaven que els seus avis els havien dit que uns

tota la gent que resa l'acta, ningú es va adonar del que passava. Allí a terra estaven estesos els cossos morts dels guardians de les sagrades despulles sempre incorruptes. Eren els cossos dels vicaris que havien jurat que abans d'arribar a treure el cos del Sant de la seva urna caldria trepitjar llurs cadàvers. Ningú els va veure que sapiguem però els cadàvers hi eren, hom ho havia jurat, només els incrèduls poden negar-ho. El miracle, però, no estava acabat. Després de trepitjar com calia els cossos invisibles dels sants guardians i quan unes mans i uns ulls massa tafaners, han volgut tocar i veure d'aprop l'incorrupte cos, desproveït de tot aquell

Reforcem els fronts

La U. G. T. i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, Secció de Girona han dedicat des del primer dia una gran atenció, per tal de que la lluita als fronts es portés amb energia i amb garanties d'eficàcia. La lluita contra els feixistes cal dur-la endavant d'una manera impecable.

La nostra situació és favorable. L'enemic està a la defensiva a tot arreu, cal però, no descuidar-se. És necessari precipitar la caiguda. La consigna nostra és: «Més homes, més armes, més municions per al front de combat!». Catalunya pot fer més, amb homes i amb material de guerra.

La U. G. T. i el Partit Socialista Unificat de Catalunya, Secció de Girona, fan una crida a llurs afiliats

i simpatitzants a fer que s'allistin a les Oficines de reclutament que a aquest efecte han quedat instal·lades al carrer Cort Reial 7 Pral. d'aquesta ciutat

Companys de les comarques Gironines, acudiu a allistar-vos! Cal reforçar els fronts de combat per acabar aviat amb la resistència feixista!

Les nostres organitzacions que

sempre han donat prova d'un gran sentit de responsabilitat, creu que tot s'ha de subordinar a la guerra enèrgica contra el feixisme.

Reforcem els fronts! Acudiu a l'allistament!

Aquesta Oficina de reclutament dels nostres afiliats i simpatitzants restarà oberta diàriament de les 4 a les 8 de la tarda i de les 10 a les 11 de la nit.

Pels Comitès respectius

llibreria de la
"Cooperativa Gràfica"

Material d'Oficines
Impresos de totes les classes

CORT-REIAL, 1-TEL. 571—GIRONA

A Sigüenza les tropes lleials causaren a l'enemic més de cent baixes, els prengueren gran quantitat de material de guerra i feren presoners, prop de dos cents homes. Aixó implicà un avanç de setze quilòmetres.